

Пейзажна і
філософська лірика
Ліни Костенко

Основні мотиви творчості

- історія нашого народу;
- єднання людини з природою;
- філософічність буття;
- тема поет і поезії;
- тема кохання;
- тема війни;
- тема творчої праці;
- тема моралі тощо.

Пейзажна лірика

Мене ізмалку люблять всі дерева,
І розуміє бузиновий Пан,
Чому верба, від крапель
кришталева,
мені сказала: «Здрастуй!» — крізь
туман.

Чому ліси чекать мене знову,
на щит підняв ти сонце і місяць?

Я їх люблю. Я знаю їхню мову.
Я з ними теж мовчанням говорю.

Філософська лірика

**Безсмертна мова! Ти смієшся гірко.
Ти ж в тій труні й не вмістишся, до речі.
Вони ж дурні, вони ж знімали мірку
З твоїх принижень — не з твоєї величі.**

Вже почалось, мабуть,
майбутнє.
Оце, либонь, вже почалось.
Не забувайте незабутнє,
воно вже невідзялось!

Не знецінюйте коштовне,
не загубіться у юрбі.
Не проміжте неповторне
на сто ерзаців у собі!

Минають фронди і міронди,
минає славне і гучне.
Шукайте посмішку Джоконди,
вона ніколи не мине.

Любіть травинку і тваринку,
і сонце завтрашнього дня,
вечірню в поведі жаринку,
шляхетну інохідь коня.

Згадайте в поспіху вагона,
в невідворотності зникань,
як рафаелівська Мадонна
у вічі дивиться вікам!

В епоху спорту і синтетики
людей велика ряснота.
Нехай тендітні пальці етики
торкнуть вам серце і уста.